
Odešel Jan Kuklík, náš učitel

Odešel Jan Kuklík, náš učitel

Lidové noviny, 27.8.2009

NEKROLOG

V sobotu 22. srpna v podvečerních hodinách náhle zemřel ve věku 69 let uprostřed práce na 53. běhu Letní školy slovanských studií prof. PhDr. Jan Kuklík, CSc., ředitel Ústavu bohemistických studií Filozofické fakulty Univerzity Karlovy.

Pražská Filozofická fakulta byla jeho životním osudem, po studiích v letech 1957-1962 zde působil jako vědecký aspirant a poté od roku 1966 jako odborný asistent. S fakultou je svázána i jeho vědecká kariéra od doktorátu až po jmenování profesorem v roce 1997, opakovaně zastával též funkci proděkana této fakulty. Vedle výuky na katedře, posléze Ústavu českých dějin vykonával obrovský kus práce na poli bohemistických studií, kde se v roce 1989 stal ředitelem Ústavu bohemistických studií a tuto práci vykonával až do posledních okamžiků svého života. Jeho přednášky i semináře znamenaly pro jeho studenty vrcholné studijní zážitky. Kde jen stěží dokážeme odhadnout rozsah jeho pedagogického působení, je výchova mladé vědecké generace. Mě osobně provázel jako vedoucí práce či oponent od studentských vědeckých prací, přes diplomku, kandidátskou i doktorskou disertační práci až k habilitaci. A stejně tak vedl i nepřehlednou řadu dalších studentů. Nešlo přitom jen o formální vedení: každému se věnoval s pečlivostí sobě vlastní, snažil se jim předávat své bohaté zkušenosti a vychoval celou řadu svých následovníků. Nikdy neodmítl napsat posudek na jakoukoliv práci, ať šlo o studie či publikace, všem se - ve studiu, v bádání i v životě - snažil vyjít vstříc.

Jeho odborná bádání byla nerozlučně svázána s nejtěžším obdobím československých novodobých dějin - s pomnichovskou Druhou republikou, okupací Česko-Slovenska a vznikem Protektorátu Čechy a Morava. Problematika českého domácího odboje byla jeho „životním“ tématem, kde postupoval spolu se svým nerozlučným druhem Janem Gebhartem od dílčích analytických studií přes dílčí syntézy až po dá se říci monumentální završení v podobě dvousvazkových Velkých dějin zemí Koruny české, zahrnujících právě období od Druhé republiky po osvobození Československa v roce 1945. Bylo to završení symbolické: díky těmto svazkům naše historiografie konečně splatila dluh české veřejnosti, co se týče syntézy dějin československého odboje.

V širokém spektru Kuklíkova působení není možno opomenout práci vědeckopopularizační, skutečným zážitkem byly zejména rozhlasové pořady, v nichž zprostředkovával široké veřejnosti svůj osobitý pohled na dějiny.

Profesor Kuklík byl členem mnoha vědeckých grémií, ať co se týče vysokoškolských institucí, tak i institucí Akademie věd ČR. Měl jsem možnost být přítomen jednání některých těchto grémií a musím konstatovat, že pokud vyslovil nějaký názor, vždy šlo o věci fundamentální důležitosti. Pečlivě vážil svá slova, nemluvil nadarmo, ale pokud něco řekl, mělo to vždy svou váhu. Dnes si ještě neuvědomujeme, jak moc nám bude - ve vědě, ve výuce i v životě - profesor Jan Kuklík scházet.

Jan Němeček, historik